

På hjul i

Peer Gynts sanserike

Hva er vel bedre enn å sette seg på sykkelen og tråkke innover på en grusvei mens fjellandskapet åpner seg større og mektigere for hvert tråkk. Det å sykle innover i Peer Gynts rike, eller sanserike som det egentlig er, gir ikke bare næring til kropp og sjel. Det oppleves også som en uendelig frison fra alskens lyder, støy, avbrytelser og online tilstedeværelse som vi har blitt så vant med.

Av Åse Kari Gravråk

Bratt start

Jeg merker det med en gang vi passerer bommen nord for Skeistua. Denne følel-

sen av motivasjon, glede og lyst til å tråkke oppover og bortover for å "dra inn" fjellet. Men den rene og ekte gleden går over i lett irritasjon da pulsen øker betraktelig og umiddelbart i begynnelsen av stigningen - rett etter avkjøringa til Frøysesetra. Det kjennes i beina ganske tidlig i bakken selv om jeg allerede sykler på det nest letteste giret. Jeg prøver å fortrenge tanken på at jeg i fjor syklet denne bratte bakken på nærmere en kilometer - på et mye tyngre gir. Irritasjonen blir ikke mindre da en yngre dame fyker forbi, roper hei i forbifarten og viser nesten ingen antydning til å være andpusten. Jeg prøver å trøste meg med at hun sikkert er ei sånn dame som ikke gjør noe annet enn å sykle hele tiden og har sannsynligvis et kjedelig liv. Jeg biter tennene sammen og sier til meg selv at nå må jeg bruke det jeg har lest så mye om – tankens kraft og alt det der. Jeg klarer å innbille meg at for hver eneste meter blir det nå lettere og lettere selv om bakken fortsatt er lang, men jeg vil ganske snart være på toppen, dette klarer du. Og tankens kraft virker. Tankene er etter hvert over på noe helt annet enn høy

puls, svette og halvtunge bein. Nå er jeg i siste sving, toppen av bakken kan jeg se, og nå VET jeg at jeg straks kan begynne å nyte fjellet med alle sanser.

Vann og firklover smaker godt mens vi henter oss inn etter "monsterbakken". En søye med to lam står stille og iakttar oss dypt konsentrert mens de breker høyt. En nederlandsk bobil stopper, sjåføren hopper ut, forsvinner bak en busk, kommer tilbake, tar et bilde av sin kvinnelige passasjer som poserer foran bobilen, setter seg inn igjen og kjører videre.

Valgte elsykkel

Like før vi skal videre ser vi et par komme tråkkende opp den siste kneika før det flater ut. Ikke virker de slitne heller. Ah! Nå ser jeg det. De har jo elsykkel! Vi slår av en prat og de kan fortelle at elsykkel har vært løsningen for at de skulle komme seg mer ut på tur.

- I går sykla vi flere mil, og i dag har vi tenkt oss innover mot Gålå, sier May Kristin Framstad som er kjempeglad for å ha investert i elsykkel.

Hun og mannen Bjørn Hroar Framstad er fra Hadeland, har hytte på Snippen og kan ikke få fullrost Skeikampen nok med alle de turmulighetene som finnes.

- Jeg må bare si at for mitt vedkommende har valget av el-sykkel vært veldig bra da jeg sliter litt med dårlige knær, sier Bjørn Hroar. - Men nå kan jeg likevel trække lett og komme meg fint fram uten ubehag av noe slag.

De fortsetter i fint driv innover Peer Gyntveien mens sauene står på samme plass og iakttar oss fortsatt, akkurat som de lurte på når vi har tenkt å komme oss avgårde.

May Kristin og Bjørn Hroar Framstad valgte elsykkel.

Flytfølelse

Nå ligger Skeikampen bak oss, og med det forsvinner også moderne hytter, skiheiser og tidsriktige fasiliteter. Det eneste som påminnes om nåtiden er de øyeblikkene store turistbussene og bobiler passerer. Men det som etter hvert merkes aller mest er flytfølelsen med fjellandskapet, eller at vi er i en såkalt flytzone.

Vi passerer Nisjuvatnet, avkjøringa til Bennisjøen, Fjellåa og mange saueflokker. Det er stadig mulighet for å ta avstikkere eller omveger på sti, men vi er liksom ikke helt der. Trives best på grus, seterveg og/eller traktorvei. For Visit Skeikampens utsendte sykkeljournalist og hennes turvenninne er dette en dag med tursykling i turtempo uten store tekniske utfordringer. Vi liker variert terreng, men vil helst unngå stubber og kratt.

Fagerhøy - fra sanatorium til leirskole

Etter å ha syklet godt og lenge kommer vi til et flott utsiktspunkt på venstre side hvor vi tar en på velfortjent matpause. Der kan vi se – rett i front - Fagerhøy Fjellstue som ligger fantastisk flott på en liten høyde i landskapet. I dag er det både leirskole og fjellstue på Fagerhøy, men historien forteller at opprinnelig ble det bygget i 1882 som et høyfjellssanatorium og navngitt av selveste dikterhøvdingen i Gausdal - Bjørnstjerne Bjørnson. Senere ble det høyfjellshotell, og fra 1969 begynte datidens eiere å ta i mot skoleklasser. Leirskolevirksomheten står for øvrig fortsatt for en stor del av trafikken på Fagerhøy.

Vendalsrunden – et sykkelparadis

Det er fortsatt mye igjen av dagen og etter en god pause er kroppen god som ny og hodet klart for en avstikker fra Peer Gyntveien. Vendalsrunden skal visstnok være en flott runde på 23 km. Vi tar til høyre ved Fagerhøy og følger setervegen mot Vendalsvatnet. Det viser seg å være et klokt valg.

Det triller nesten av seg selv bortover den bilfrie idylliske setervegen, og det eneste som bryter stillheten er enkelte ku- og sauebjeller. Det er bare å nyte hvert eneste tråkk bortover og nedover i det åpne landskapet. Vi sykler forbi vakre gamle seterhus, noen i klynger og noen hver for seg. Det er god temperatur, nesten vindstille, det lukter fjell og sommer.

- Fantastisk natur og flotte muligheter til avstikkere i noe mer krevende terreng. Anne Jespersen, ivrig tursyklist.

Vendalsvatnet

Fra Fagerhøy mot Vendalen

Når du sykler bruker du sansene bedre. I tillegg blir du i godt humør!

Sykelkart er smart

Underveis møter vi to syklister. Det er Lill Jørgensen og Bjørn Ludvigsen som har syklet fra Bjørnstulen og skal mot Fagerhøy. De har vært lure og har tatt med seg sykkelkart over området, noe som vi oppdaget er hakket smartere enn å ta med skiløypekart på sykkelturn (!).

De forsikrer oss om at vi er på rett veg i følge vår plan. Vi skal følge setervegen videre, men må huske å ta til venstre mot Tofsetetra når vi kommer så langt som til Nysæterkrysset.

Terrenget blir mer kupert, det bølgjer litt opp og ned, over og under tregrensa. Noen bakker er lengre enn andre, men ikke særlig bratte. Vi bruker god tid, fotografering og rastepauser er høyt prioritert. Dette er skikkelig tur.

Lill Jørgensen og Bjørn Ludvigsen på vei fra Bjørnstulen til Fagerhøy.

Pausestopp med panoramatusikt.

Listulhøgda, 1053 m.o.h.

Tilbake på Peer Gyntveien, rett nord for der vi tar av til Lauvåsen, setter vi kursen sør-øst igjen langs hovedruta. På Listulhøgda blir det kort stopp hvor vi tar inn over oss panoramautsikten mot Jotunheimen i vest og Rondane i øst. Jeg tilbyr meg samtidig å ta et bilde for et tysk bobil-ektepar med deres fotoapparat, de takker og bukker og synes at Norwegen er et sehr schönes Land.

Kjærlighetsstien

Knappe tre kilometer fra Fagerhøy tar vi til høyre inn på Kjærlighetsstien som går parallelt med Peer Gyntveien. Og for en sti! Helt perfekt! Til og med for oss som ikke er stisyklister. Kun et par-tre gjørmete bekker gjør at vi må trille noen meter, ellers er det bare å peise på. Kjærlighetsstien går i lett terreng gjennom en grønn og frodig fjelloase, perfekt avslutning etter å ha vært på hjul en hel dag i Peer Gynts sanserike.

TO ALTERNATIVER

- Skei - Fagerhøy - Vendalsrunden - Skei: Ca. 49 km
- Vendalsrunden: Ca. 23 km (med utgangspunkt Fagerhøy)

DERFOR BØR DU SYKLE

- Du opplever omgivelsene på en annen måte
- Du bruker sansene bedre
- Du styrker hjertet og andre muskler
- Sykling gir liten belastning på kroppen
- Du får bedre humør og masse frisk luft

PEER GYNTVEIEN (SOMMERÅPENT)

- Fjellovergang fra Skeikampen til Dalseter
- 57 km
- To bomstrekninger, Skeikampen - Gålå og Fefor - Dalseter
- Åpnet i 1956

